

POLLÁGH PÉTER

Castorp hotel

Hó-szobafogság, egész nap csak aszpirinezik.
Faluszerű hely, sínek fölött luxusszínű, téli hotel.
Amit elsuttog a szobában, tetőkről kiáltják ki azt.
Túl alacsony a küszöb: hasított fa, mindene fáj,
nincs becsben, nem megy orvoshoz sem.
Mert mi van, ha elgurul a gyógyszer, s nem tudja,
mit ragad magával? Miért a jót felejtí el?
Biztos az ő hibája, ha jön a hó, a hideg, a hiába,
és téli mész borít mindent, a csonttalan plüss is,
ki ideáig felkísérte, formát adva egy szellemnek.
Nem mutatja ki a röntgen, mégis él, nincs benne
semmi a csont konokságából, a fém gonoszából.
Erre gondol, és hagyja, hogy elszabaduljon
a mennyország.

